

14.05.2015

ಪ್ರಾತಃಮುರುಳಿ

ಹಂಶಾಂತಿ

“ಬಾಪ್ದಾದಾದಾ” ಮಧುಬನ

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೆ - ತಮಗೆ ರಾಜತಿಲಕವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಯೋಗ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ, ಎಷ್ಟು ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಓದುತ್ತೀರಿ, ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತೀರಿ ಅಷ್ಟು ರಾಜತಿಲಕವು ಸಿಗುವುದು”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಯಾವ ಸ್ತುತಿಯಿಳಿದ್ದಾಗ ರಾವಣತನದ ಸ್ತುತಿಯು ವಿಸ್ತೃತಿಯಾಗುವುದು?

ಉತ್ತರ: ನದಾ ಸ್ತುತಿಯಿರಲ್ಲ - ನಾವು ಸ್ತೀ-ಪುರುಷರಲ್ಲ, ಆತ್ಮಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ದೊಡ್ಡತಂದೆ(ಶಿವತಂದೆ) ಯಂದ ಜಿಕ್ಕತಂದೆ(ಬ್ರಹ್ಮತಂದೆ)ಯ ಮೂಲಕ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಸ್ತುತಿಯು ರಾವಣತನದ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಮರೆಸಿಬಿಡುವುದು. ನಾವು ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ನಿಮಗೆ ಸ್ತುತಿಯು ಬಂದಿತೆಂದರೆ ರಾವಣನ ಸ್ತುತಿಯು ನಮಾತ್ಮಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ ಇದೂ ಸಹ ಪವಿತ್ರರಾಗಿರುವ ಬಹಳ ಒಳ್ಳಿಯ ಯುಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲ ಹರಿಶ್ಚಮವಡಬೇಕು.

ಗೀತೆ: ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪಡೆದ ನಾವು ಜಗತ್ತನ್ನೇ ಪಡೆದೆನು.....

ಹಂಶಾಂತಿ. ಆತ್ಮೀಯ ತಂದೆಯು ಕುಳತು ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ನೋಡಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಇಲ್ಲ (ಭೃತುಂ) ತಿಲಕವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳತ್ತಾರೆ. ಈ ಜಾಗವು ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಆತ್ಮದ ನಿವಾಸನಾನವಾಗಿದೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ರಾಜತಿಲಕವನ್ನು ಇಲ್ಲಯೇ ಇಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಆತ್ಮದ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ. ಈಗ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ತಂದೆಯಂದ ಸ್ವರ್ಗದ ಆಸ್ತಿಯು ಬೇಕು. ವಿಶ್ವದ ರಾಜ್ಯತಿಲಕವೂ ಬೇಕು. ಸೂರ್ಯಪವಂಶಿ, ಚಂದ್ರಪವಂಶಿ ಮಹಾರಾಜ-ಮಹಾರಾಣಿ ಆಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಓದುತ್ತೀರಿ. ಈ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಓದುವುದೆಂದರೆ ತಮಗೆ ತಾವು ರಾಜತಿಲಕವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ. ನಿಂದಿಲ್ಲ ಓದುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಭೃತುಂಯಿಲ್ಲ ನಿವಾಸ ಮಾಡುವ ಆತ್ಮವೂ ಹೇಳುತ್ತದೆ- ಬಾಬಾ, ನಾವು ತಮ್ಮಿಂದ ವಿಶ್ವದ ಸ್ವರಾಜ್ಯವನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತ್ತೀರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮಗಾಗಿ ಪುರುಷಾಧ್ರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಬಾಬಾ, ನಾವು ಇಂತಹ ಸುಪುತ್ರರಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತೀರೆ. ನಾವು ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತೀರೆಂದು ತಾವು ನೋಡುತ್ತಾ ಇರಿ. ನಾವು ನಮಗೆ ರಾಜತಿಲಕವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಯೋಗ್ಯರಾಗಿದ್ದೇವೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಸಹ ಮಕ್ಕಳು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ನಿಂದ ಮಕ್ಕಳು ತಂದೆಗೆ ಸುಪುತ್ರ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ತೋರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಾಬಾ, ನಾವು ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಪ್ರಖ್ಯಾತಗೊಳಿಸುತ್ತೀರೆ. ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಸಹಯೋಗಿಗಳು ನೋ ನಮಗೂ ಸಹಯೋಗಿಗಳಾಗಿ ಭಾರತದಲ್ಲ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಮಾಡುತ್ತೀರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವೆಂದು ಭಾರತವಾಸಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ ಆದರೆ ನಾವಿಂಗ ವಿಷಯವೈತರಣೀ ನದಿಯಲ್ಲ ಇದಿದ್ದೀರೆ. ನಾವಾತ್ಮಗಳಿಗೆ ರಾಜ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಹಾಪ! ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗಂತೂ ಆತ್ಮವು ತಲೆಕೆಳಕಾಗಿದೆ, ತಿನ್ನಪುದಕ್ಕೂ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಯಾವಾಗ ಈ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ತಲುಪುವರೋ ಆಗ ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಈಗಂತೂ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿನ್ನಪುದಕ್ಕೂ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಈಗ ನಾನು ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕೆಲಸೋಣವೇ ಎಂದು ಹೇಳಿ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕೆಲಸಲು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಹೋಸಪ್ರಪಂಜವನ್ನು ರಚಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯು ಪತಿತ-ಪಾವನನು, ಜ್ಞಾನಸಾಗರನೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನಿಮ್ಮ ವಿನಿಃ ಮತ್ತಾ ಯ್ಯಾರ ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲ. ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು ಜ್ಞಾನಸಾಗರ, ಸುಖದ ಸಾಗರನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೇವಲ ನಿಂದ ಮಕ್ಕಳೆ ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ ಜೆನಾಗಿ ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ, ಮರೆಯಬೇಡಿ. ತಂದೆಯ ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲವೇ. ಅವರು ಪುನರ್ಜನ್ಮರಹಿತ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಕೃಷ್ಣನ ಮಹಿಮೆಯು ಸಂಪೂರ್ಣ ಇನ್ನುವಾಗಿದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿ, ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಯ ಮಹಿಮೆಯು ಬೇರೆ-ಬೇರೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ನನಗೂ ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲ ಶ್ರೀಷ್ಟಾತಿ ಶ್ರೀಷ್ಟವಾದ ಹಾತ್ತಪು ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಇದು ಬೇಹದ್ದಿನ ನಾಟಕವಾಗಿದೆ, ಇದರ ಕಾಲಾವಧಿ ಎಷ್ಟೇಂಬುದು ನಾಟಕದಲ್ಲ ಹಾತ್ತಧಾರಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಬೇಕಲ್ಲವೇ. ಒಂದುವೇಳೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿವಳಕೆ ಇಲ್ಲದವರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಬಂದು ಮನುಷ್ಯರು ಹೇಗಿದ್ದವರು ಹೇಗಾಗಿದ್ದಾರೆ! ಎಂಬುದರ ಅಂತರವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಈಗ ನಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳತ್ತೀರಿ- ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಹನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ४४ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ನಾವು ಹೇಗೆ ಪಡೆದಿದ್ದೇವೆಂದು, ಭಾರತವು ಎಷ್ಟು ಶ್ರೀಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು, ಇದರ ಜಿತ್ವಾ ಇದೆಯಲ್ಲವೇ. ಸೋಮನಾಥ ಮಂದಿರದಿಂದ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಂಪತ್ತು ಲೂಟ ಮಾಡಿದರು, ಈಗ ನಿಂದ ಮಕ್ಕಳು ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯೋಂದಿಗೆ ಮಿಲನ ಮಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ತಂದೆಯಂದ ರಾಜತಿಲಕವನ್ನು ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ಪಡೆಯಲು ಬಂದಿದ್ದೇವೆಂದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಪವಿತ್ರರಂತೂ ಆಗಲೇಬೇಕೆಂದು ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜನ್ಮ-ಜನ್ಮಾಂತರ ವಿಷಯವೈತರಣೀ ನದಿಯಲ್ಲ ಮುಖುಗಿ ಸುಸ್ಥಾಗಿಲ್ಲವೇ! ಸ್ವಯಂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ನಾವು ಹಾಸಿಯಾಗಿದ್ದೀರೆ, ನಾವು ನಿಗುಣರು ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ಗುಣವಿಲ್ಲ ಅಂದಾಗ ಒಮ್ಮೆಯಂತೂ ಆ ಗುಣಗಳು ಇದ್ದವು ಅಲ್ಲವೇ! ಆದರೆ ಇಂದು ಇಲ್ಲ.

ಈಗ ನೀವು ತಿಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ- ನಾವು ವಿಶ್ವಕ್ಷೇ ಮಾಲೀಕ, ಸರ್ವಗುಣ ಸಂಪನ್ಮಾರಿದ್ದೀವು, ಈಗ ಯಾವುದೇ ಗುಣವಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನೂ ಸಹ ತಂದೆಯು ತಿಂಡುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳ ರಚನೆಯ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಾಗ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ತಂದೆಗೆ ಬಹಳ ದಯಿಬಿಯತ್ತದೆ. ದಯಿಬಿಯಲ್ಲವೇ! ತಂದೆಯು ತಿಂಡುತ್ತಾರೆ- ಈ ಡ್ರಾಮಾದಲ್ಲಿ ನನ್ನದೂ ಸಹ ಈ ಪಾತ್ರವಿದೆ. ಎಷ್ಟೊಂದು ತಮೋಪ್ರಥಾನರಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಅಸತ್ಯ-ಪಾಪ, ಜಗತ್ ಏನೆಲ್ಲಾ ಇದೆ. ನಾವು ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲ ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕರು, ಡಬಲ್ ಕಿರಿಂಟಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ಎಲ್ಲಾ ಭಾರತವಾಸಿಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲರೂ ಮರೆತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ತಂದೆಯು ಸ್ವಾತಿ ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ- ನೀವೇ ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕರಾಗಿದ್ದಿರಿ, ಈಗ ನೀವು 84 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಹಡೆದಿದ್ದೀರಿ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ 84 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದೀರಿ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾದಿಗೆ! 84 ಜನ್ಮಗಳ ಬದಲಾಗಿ 84 ಲಕ್ಷ್ಯಜನ್ಮಗಳೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಕಲ್ಪದ ಆಯಿಸ್ತನ್ನೂ ಸಹ ಲಕ್ಷ್ಯಾಂತರ ವರ್ಣಗಳೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೊಳೆ ಅಂಥಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾರಲ್ಲವೇ. ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಸತ್ಯವಿದೆ. ಭಾರತವೇ ಸತ್ಯವಿಂಡವಾಗಿತ್ತು, ಇಂದು ಭಾರತವೇ ಅಸತ್ಯವಿಂಡವಾಗಿದೆ. ಅಸತ್ಯವಿಂಡವನ್ನಾಗಿ ಯಾರು ಮಾಡಿದರು? ಸತ್ಯವಿಂಡವನ್ನಾಗಿ ಯಾರು ಮಾಡಿದರು? ಇದು ಯಾರಿಗೂ ಸಹ ಗೂತ್ತಿಲ್ಲ. ರಾವಣನನ್ನು ಮೂರಣವಾಗಿ ತಿಂಡಿಲ್ಲ. ಭಕ್ತರು ರಾವಣನನ್ನು ಸುಧುತ್ತಾರೆ. ಮನುಷ್ಯರು ಇದೇನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಯಾರಾದರೂ ಧಾರ್ಮಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ನೀವು ತಿಂಬಿ. ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಸತ್ಯಯುಗ, ಹೇವೆನ್ನ, ಪ್ರಾರ್ಥೆನ್ನ ಎಂದು ಹೇಳುವಿರೋ ಅಲ್ಲ ಶತ್ರುವಾದ ರಾವಣ ಎಲ್ಲಂದ ಬಂದನು! ನರಕದ ಮನುಷ್ಯರು ಅಲ್ಲರಲು ಹೇಗೆ ನಾಧ್ಯ! ಅಂದಾಗ ಇದು ತಪ್ಪೆಂದು ಎಂದಿತವಾಗಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ರಾಮರಾಜ್ಯದ ಜಿತ್ತದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಂಬಿಕೊಡುಹುದು. ಇಲ್ಲ ರಾವಣನು ಎಲ್ಲಂದ ಬಂದನು? ನೀವು ತಿಂಬಿದರೂ ಸಹ ಅವರು ತಿಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಕೆಲವರಷ್ಟೇ ತಿಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಬಹಳ ಸ್ವಲ್ಪಮಂದಿ ಇದ್ದೀರಿ, ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆಂದು ಮುಂದೆ ನೋಡಬೇಕು.

ಅಂದಾಗ ತಂದೆಯು ತಿಂಡುತ್ತಾರೆ- ಆತ್ಮದ ಜಿಕ್ಕೆಯನ್ನೂ ಸಹ ಇಲ್ಲಯೇ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೊಡ್ಡ ಜಿಕ್ಕೆ ರಾಜತಿಲಕವಾಗಿದೆ. ಈಗ ತಂದೆಯು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ನಿಮಗೆ ಶ್ರೀಷ್ಟತಿಲಕವನ್ನು ಹೇಗೆ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು, ನೀವು ಪ್ರೇರಾಜ್ಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು? ಇದರ ದಾರಿಯನ್ನು ತಿಂಡುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ರಾಜಯೋಗವೆಂದು ಹೇಸರನ್ನಿಡಲಾಗಿದೆ. ಕಲಾಸುವರೆ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಕೃಷ್ಣನೆಂದಾದರೂ ತಂದೆಯಾಗಲು ನಾಧ್ಯವೇ? ಅವನಾದರೂ ಮಗುವಾಗಿದ್ದಾನೆ ನಂತರ ರಾಧೆಯ ಜೊತೆ ಸ್ವಯಂವರ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಅನಂತರ ಒಂದು ಮಗುವು ಆಗುತ್ತದೆ. ಬಾಕಿ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದುಮಂದಿ ರಾಣಿಯರನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಇದು ಅಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದರೆ ಇದೂ ಸಹ ಡ್ರಾಮಾದಲ್ಲಿ ನಿಗರಿತವಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕೇಳುತ್ತೇವೆ. ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲದೆ- ಹೇಗೆ ನಾವಾತ್ಮಗಳು ಮೇಲಂದ ಪಾತ್ರವನ್ನಿಂಬಲಿಸಲು ಬರುತ್ತೇವೆ, ಒಂದು ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನೊಂದನ್ನೂ ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ಇದಂತೂ ಬಹಳ ಸಹಜವಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ. ಮಗು ಜನ್ಮಪಡೆಯಿತುಅದಕ್ಕೆ ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಾಸುತ್ತಾರೆ. ಕಲಾಸಿದಾಗ ಅದು ಕಲಾಯುತ್ತದೆ. ನಿಮಗೆ ತಂದೆಯು ಏನನ್ನು ಕಲಾಸುತ್ತಾರೆ? ತಂದೆ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಂಡುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಮಾತಾಪಿತಾ..... ಆಗಿದ್ದೀರೆಂದು ಹಾಡುತ್ತಿರಲ್ಲವೇ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಂಡಿದೆ- ಇಲ್ಲ ನೀವು ಶಿವತಂದೆಯ ಬಳಗೆ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಭಗಿರಥ ಎಂಬುದು ಮನುಷ್ಯನ ರಥವಾಗಿದೆ. ಇವರಲ್ಲ (ಬ್ರಹ್ಮ) ಪರಮಹಿತ ಪರಮಾತ್ಮ ತಂದೆಯು ವಿರಾಜಮಾನರಾಗುತ್ತಾರೆ, ಅದರೆ ರಥದ ಹೆಸರೇನಾಗಿದೆ? ಈಗ ನಿಮಗೆ ತಿಂಡಿದೆ- ಇವರ ಹೆಸರು ಬ್ರಹ್ಮ ಎಂದಾಗಿದೆ ಹಕೆಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮೂಲಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ರಚಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಶಿಖಿ ನಂತರ ದೇವತಾ. ಮೊದಲಂತೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಬೇಕು ಆದ್ದರಿಂದ ವಿರಾಟರೂಪವನ್ನೂ ತೋರಿಸಲಾಗಿದೆ. ನೀವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ ಮತ್ತೆ ದೇವತೆಯಾಗುತ್ತಿರಿ, ತಂದೆಯು ಬಹಳ ಜೆನ್ನಾಗಿ ತಿಂಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೂ ಸಹ ಮಕ್ಕಳ ಮರೆತುಜಡುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಂಡುತ್ತಾರೆ- ಮಕ್ಕಳೇ, ಸದಾ ಸ್ವಾತಿಯಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳ- ನಾವು ಆತ್ಮರಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಸ್ತೀ-ಪುರುಷರಲ್ಲ. ನಾವು ದೊಡ್ಡತಂದೆ (ಶಿವತಂದೆ) ಯಂದ ಜಿಕ್ಕತಂದೆಯ ಮೂಲಕ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅಂದಾಗ ರಾವಣತನದ ಸ್ವಾತಿಯು ವಿಸ್ತುತಿಯಾಗಿಜಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಪವಿತ್ರರಾಗಿರಲು ಬಹಳ ಒಕ್ಕೆಯ ಯುಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯ ಬಳ ಬಹಳಷ್ಟು ದಂಪತೀಗಳು ಬರುತ್ತಾರೆ, ಇಬ್ಬರೂ ಬಾಬಾ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ಯಾವಾಗ ಸ್ವಾತಿಯು ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಆಗ ರಾವಣತನದ ಸ್ವಾತಿಯು ವಿಸ್ತುತಿಯಾಗಿಜಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಯೇ ಪರಿಶ್ರಮಬೇಕು. ಪರಿಶ್ರಮವಿಲ್ಲದೆ ಏನೂ ಸಹ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಅವರನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಂಡುತ್ತಾರೆ- ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡಿ. ಒಂದುಗಂಬೆ, ಅಧ್ಯಾಗಂಬೆ..... ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಸ್ವಾತಿಯಾಗಿತ್ತದೆ- ತಂದೆಯು ನಮಗೆ ಓದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನೀವು ತಂದೆಯ ನನ್ನವಿಂಡಿಲ್ಲದಿಲ್ಲವೇ. ತಂದೆಯು ಮಕ್ಕಳೇ, ಮಕ್ಕಳೇ ಎಂದು ತಿಂಡುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳ ಕೇಳುತ್ತೀರಿ. ತಂದೆಯು ತಿಂಡುತ್ತಾರೆ- ಹಿಯರ್ ನೋ ಈವಿಲ್..... ಇದೂ ಸಹ ಈಗಿನ ಮಾತಾಗಿದೆ.

ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ- ನಾವು ಜ್ಞಾನಸಾಗರ ತಂದೆಯ ಸನ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಜ್ಞಾನಸಾಗರ ತಂದೆಯು ನಿಮಗೆ ಇಡೀ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಯಾರಾದರೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಲ ಅಥವಾ ಜಡಿ ಅದು ಅವರ ಮೇಲೆ ಆಧಾರಿತವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಬಂದು ಈಗ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾವಿಗ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕೆಲಯಿತ್ತೇವೆ. ನಂತರ ಯಾವುದೇ ಶಾಸ್ತ್ರ ಇತ್ಯಾದಿ ಭಕ್ತಿಯ ಅಂಶವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವು ಅಂಶಮಾತ್ರವೂ ಸಹ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಭಕ್ತಿಯ ಅಂಶವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನಸಾಗರ ಯಾವಾಗ ಬರುತ್ತಾರೆಯೋ ಆಗಲೇ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಜ್ಞಾನವು ಸದ್ಗುರಿಗಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಸದ್ಗುರಿಗಾಗಿ ಒಬ್ಬರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೇ ಭಗವಂತನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಒಬ್ಬನೇ ಪತಿತ-ಪಾವನನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ಅಂದಾಗ ಬೇರೆ ಯಾರಾದರೂ ಇರಲು ಹೇಗೆ ನಾಧ್ಯಾ! ಈಗ ತಂದೆಯ ಮೂಲಕ ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ಸತ್ಯವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ- ಮಕ್ಕಳೇ, ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಎಷ್ಟೂಂದು ಸಾಹುಕಾರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಹೋಗಿದ್ದೇನು, ಇದು ೫೦೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಮಾತಾಗಿದೆ. ನೀವು ಡಬಲ್ ಕಿರಿಂಟಧಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಿರಿ, ಪವಿತ್ರತೆಯ ಕಿರಿಂಟವೂ ಇತ್ತು ನಂತರ ಯಾವಾಗ ರಾಷಣರಾಜ್ಯವಾಯಿತು ಆಗ ಪೂಜಾರಿಯಾದಿರಿ. ಈಗ ತಂದೆಯು ಓದಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಾಗ ಅವರ ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕು, ಅನ್ಯರಿಗೂ ತಿಳಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ನನಗೆ ಈ ಶರೀರದ ಲೋನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆಯೆಂದು ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಹಿಮೆಯೆಲ್ಲವೂ ಆ ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯದೇ ಆಗಿದೆ, ನಾನಂತರೂ (ಬ್ರಹ್ಮ) ಅವರ ರಥವಾಗಿದ್ದೇನೆ ಅಷ್ಟೇ, ನಾನು ಎತ್ತಲ್ಲಾ. ಬಾಹಾರಿಯೆಲ್ಲವೂ ನಿಮ್ಮದಾಗಿದೆ, ತಂದೆಯು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ನಾನು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೇ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ! ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸಿದಾಗ ನಾನೂ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇವರೂ (ಬ್ರಹ್ಮ) ಸಹ ಪುರುಷಾರ್ಥಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ನೀವೂ ಸಹ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿದ್ದಿರಿ. ಇವರು ಓದುತ್ತಾರೆ, ತಂದೆಯ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ, ಎಷ್ಟೂಂದು ಬುಷಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರನ್ನು ನೋಡಿ ಬುಷಿಪಡುತ್ತಾರೆ- ನಾವು ಈ ರೀತಿ ಆಗುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಸ್ವರ್ಗದ ರಾಜಕುಮಾರ-ರಾಜಕುಮಾರಿಯಾಗಲು ನೀವಿಲ್ಲ ಬಂದಿದ್ದಿರಿ. ರಾಜಯೋಗವಾಗಿದೆ ಅಲ್ಲವೇ, ಗುರಿ-ಉದ್ದೇಶವೂ ಇದೆ, ಓದಿಸುವವರು ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಾಗ ಅಷ್ಟೂಂದು ಬುಷಿ ಏಕೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತರ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಬುಷಿಯರಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯಿಂದ ಕಲ್ಪ-ಕಲ್ಪವೂ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದೇವೆ, ಇಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಸಾಗರನ ಬಳ ಬರುತ್ತೇವೆ, ನಿರಿನ ಮಾತೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಇದಂತೂ ತಂದೆಯು ಸನ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನೀವೂ ಸಹ ದೇವತೆಗಳಾಗಲು ಓದುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಹಳ ಬುಷಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ ನಾವಿಗ ಮನಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಈಗ ಯಾರೆಷ್ಟು ಓದುವರೋ ಅಷ್ಟು ಶ್ರೀಷ್ಟಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವರು. ನಿರುತ್ವಾಹಿಗಳಾಗಬೇಡಿ. ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಲಾಟರಿಯಾಗಿದೆ. ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಆಳ್ಳಿಯಂತಹಾಗಿ ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ವಿದ್ಯೇಯನ್ನು ಜಿಟ್ಟಿಂಡುತ್ತಾರೆ. ಮಾಯೀಯು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಭಲವಾಗಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯಿದು- ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಹೋಗಿ ಮರಳಿಸಿಕ್ಕಿದ ಮಕ್ಕಳಪ್ರತಿ ಮಾತಾಪಿತಾ ಬಾಪ್ ದಾದಾರವರ ನೆನಪು, ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೇ.

ಧಾರ್ಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:-

1. ತನಗೆ ತಾನು ರಾಜತಿಲಕವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಯೋಂಗ್ಯಾರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸುಪುತ್ರಮನುವಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ನಡೆತೆ ಬಹಳ ರಾಯಲ್ ಆಗಿ ಇಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಹಯೋಗಿಗಳಾಗಬೇಕು.
2. ನಾವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಭಗವಂತ ನಮಗೆ ಓದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಈ ಬುಷಿಯಿಂದ ವಿದ್ಯೇಯನ್ನು ಓದಬೇಕು. ಎಂದೂ ಸಹ ಪುರುಷಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ನಿರುತ್ವಾಹಿಗಳಾಗಬಾರದು.

ವರದಾನಃ- ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಮೂರ್ತಿ ಗಮನ ಕೊಡುವಂತಹವರು ಏರುವ ಕಲೆಯ ಅನುಭವಿ ವಿಶ್ವ ಪರಿವರ್ತನೆ ಭವ

ಈಗ ಅಂತಿಮ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಯ ಮೂಲಕವೇಬಿಳ್ಳಿ ಪರಿವರ್ತನೆಗೆ ನಿರ್ವಿತ್ತರಾಗಬೇಕು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಈಗ ಮನಸ್ಸಿನ ಒಂದು ಸಂಕಲ್ಪವೂ ಸಹ ವ್ಯಾಘರಾದರೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಕಳೆದುಕೊಂಡಹಾಗೆ, ಒಂದು ಸಂಕಲ್ಪ ಕೂಡ ನಾಧಾರಣ ಮಾತೇಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡಿ, ವರ್ತನಾನ ಸಮಯ ಸಂಕಲ್ಪದ ಹಲ್ಲು ಹೆಲ್ಲು ಕೂಡ ದೊಡ್ಡ ಹಲ್ಲು ಜಲ್ಲು ಎಂದು ಎಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಈಗ ಸಮಯ ಬದಲಾಗಿದೆ, ಮರುಷಾಘರದ ಗತಿಯೂ ಸಹಾ ಬದಲಾಗಿದೆ ಅಂದಾಗ ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ ಸ್ವಾಪ್ ಇಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವಾಗ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟು ಗಮನ ಇರಿಂ ಆಗ ಏರುವ ಕಲೆಯ ಮೂಲಕ ವಿಶ್ವ ಪರಿವರ್ತನೆ ರಾಗಿಜಡುವಿರಿ.

ಸ್ವೇಧಾನಃ:- ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಯೋಗದ ಅನುಭವವಿರುವುದು ಅಧಾರತ ಕರ್ಮಯೋಗಿಗಳಾಗುವುದು